

svájci házikó előtt, a ketrecükben illegő pávák előtt, az az érzésünk támad, hogy ezt a hegyet nem is ismerjük. Ebben az új világításban, új éghajlatban egészen mássá változott. Olykor tikkadt, poros nyárban egészen kiszikkad és összelapul. Aggastyán lesz belőle. Most fiatal erőttől duzzadó, mint az alpesi hegyóriások. Nagyszabású és vadregényes.

•

A konyhába pici, sárga pihés csibe kerül. Alig néhány napos. A szakácsnő szeretettel gondozza, neveli. Ebéd után az öreg szakácsnő, régi szokása szerint, néhány percre szobájába vonul, s lepihen a pamlagra. A kis csibe utánatotyog. A kis csibe már egészen elfelejtette a mamáját. Kitől tanuljon? A szakácsnő az ő mamája. A szakácsnő féloldalt dől a díványra, a csibe utánozza. Nem úgy tottyan le, ahogy ősidők óta minden csibe és tyúk teszi, hanem féloldalt fekszik ő is, ahogy ezt attól az egyetlen lénytől látta, aki őt szereti.

-i.

1932. június 22., szerda, 4. old.

Pesti utca

Abolt huszonöt éve van ugyanazon a helyen. Előtte villamos robog, gépszekerek túlkölnék. Szemközt vele sétatér, padokkal.

Vajon mi minden történt ez előtt a bolt előtt huszonöt év alatt?

A járművek öt embert, három kutyát, egy macskát és tizenöt galambot gázoltak el. A síkos járdán legalább harmincan fordultak föl, egy öregúr lábát törte. Egy asszony levitriolozta a kedvesét. A rendőrök négyszer üldöztek betörőt. Ötször történt verekedés. Egy aszfaltbetyárt fölpofoztak. Részeg ember legalább száz dülöngött a körzetben. Kilenc szívbajos roham zajlott le. Néhány híres temetési menet haladt el. Egy kerékpáros nekiszaladt a villamosnak, a kerekek alá került: neki magának nem esett baja, de a kerék-

párja használhatatlanná görbült. Két gépkocsi egymásnak rohant, az ablakok betörték, a bennülők megsebesültek. Egy hatalmas, jól megrakott bútorszekér fölborult. Egyszer télen egy kocsi szenet pár perc alatt széjjel-lopkodtak. Tizenkét ló esett el, három közülük ott a helyszínen elpusztult. A vihar két fát kifacsart, négyet derékba tört a tulsó oldalon. Egy nénikét szívszélhűdés ért, pont a boltajtóban, s a boltba vitték be. A szemközti padokon hárman mérget vettek be, egy fiatalember főbe lőtte magát. Tűz háromszor volt. Tüntetés négyszer. Egyszer az ablakokat is bevették. A kommün alatt géppuskákkal söpörték végig az úttestet.

Mindez – amint a boltos meséli – a csöndes, nem túlságosan forgalmas utcán lévő boltja előtt történt. Színtér az utca. Egy bolt nyitott ajtajából huzsonöt év alatt eléggé változatos műsort lehet végignézni.

•

A körüti gesztenyefa lombos ágaihoz létra van támasztva. Azon óvatosan lépeget fölfelé egy fiatal hölgy. A hölgy csaknem földig érő, nyakig zárt gumiköpenyt visel, vastag bőrkesztyűt. Fején furcsa kosárálarc van, olyasféle, mint amilyent a vívók viselnek vívás közben.

Bámészkodók nagy csoportja futásra készen les föl a fára.

Mi történik itt?

A forgalmas úton, a csilingelő zajban, fönn a lombos gesztenyefa ágai közt, hatalmas kirajzott méhcsalád ütött tanyát, s most óriás fűrtként lóg lefelé a fáról. Valamelyik környékbeli kis villa méhészetéből csavarogtak el a szökevények. Gazdájuk most rajtuk üt, s kezében kassal igyekszik elcsípi őket.

A kas egészen közel ér hozzájuk. Egy csomó méhecske már benn is van. A raj megmozdul, szerteröppen, a bámészkodók ijedt futásnak erednek. Egy fiút pont a feje búbján csíp meg egy méhecske.

Egyéb baj nem történik. Az elrajzott méhecskék, melyek künn rekedtek, egyenként visszazáldosnak a kasba, valami titkos parancsot követve, mint a katonák. Végre egy társadalom, melyben rend, fegyelem, öntudat van.

Sokan, a bámészkodók közül, bemennek a közeli csemegésboltba, s vesznek egy-egy üveg mézet. A méhecskék láttán megáhitották a mézet ...

-i.

1932. június 29., szerda, 6. old.